

Arrest

nr. 88 107 van 25 september 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 7 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. VERBOVEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 11 mei 2011 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 8 mei 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U zou uit Bangladesh afkomstig zijn. Uw vader zou een Rohingya zijn en uw moeder een Bengaalse. U zou opgegroeid zijn in armoede. U zou R. ontmoet hebben. Deze man zou u voorgesteld hebben om voor hem te werken. U diende samen met hem pakjes op de trein te vervoeren. Op een dag zou de trein ontspoord zijn en door de schok zouden de tassen opengevallen zijn. U zou wit poeder en wapens gezien hebben. Hierop zou R. u meegenomen hebben naar het huis van N.. N. en R. kregen ruzie, waarop N. uw vriend R. neerschoot. N. zou hierop aan u gevraagd hebben om zijn zaken verder te zetten, wat u weigerde. U kon juist op tijd wegluchten. U zou naar Comilla gegaan zijn, waar u via kennissen vernam dat de politie u zou zoeken. Uit angst zou u in december 2003 Bangladesh verlaten hebben. U zou naar India gevlucht zijn waar u 10 maanden verbleef. Hierna zou u 2,5 tot 3 jaren in Pakistan gewoond en gewerkt hebben. Daarna verbleef u enkele maanden in Iran en een jaar in Turkije. U zou in Griekenland aangekomen zijn waar u nog eens 2,5 jaar verbleef vooraleer u naar België kwam waar u op 11 mei 2011 asiel aanvraag. U legt een Bengaals rijbewijs voor.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geloofwaardig te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Zo is er vooreerst de kwestie van uw nationaliteit. Op de vraag wat uw nationaliteit is, verklaart u in eerste instantie spontaan Bengaal te zijn. Hierna pas wees u er op dat uw vader een Rohingya is en uw moeder een Bengaalse en dat u geen nationaliteitspapieren kreeg (gehoorverslag CGVS p. 3). U gevraagd wat een Rohingya juist is, kon hier geen enkele verklaring voor geven: u wist niet wat Rohingya's waren (gehoorverslag CGVS p. 3). Dat uw vader Rohingya zou zijn komt aldus weinig geloofwaardig over en dus ziet het CGVS niet in waarom u niet over Bengaalse identiteitsdocumenten zou kunnen beschikken. U gevraagd of u ooit enig identiteitsbewijs had in Bangladesh, ontkende u dit. Hier staat tegenover dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nog duidelijk had verklaard over een geboorteakte in Bangladesh te beschikken (verklaring DVZ punt 21). Uw verklaring bij confrontatie, dat u tijdens uw gehoor voor de DVZ gedwongen werd om deze verklaring af te leggen, is ongeloofwaardig en bovendien haalde u eerder geen problemen aan over uw gehoor op de DVZ. Het lijkt er dan ook eerder op dat u een gewone Bengaalse staatsburger zou zijn.

Ten tweede legde u ter ondersteuning van uw asielaanvraag een Bengaals rijbewijs voor. U kon echter nauwelijks duiden wat voor soort document dit is (gehoorverslag CGVS p. 3-4). U verklaarde zelf dat dit geen officieel document was opgesteld door de Bengaalse autoriteiten, maar eerder een document gemaakt door Bengalen in Griekenland. Dit is dan ook geen authentiek document en kan niet gelden als identiteitsdocument. Het bevestigt wat blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier, nl. dat er veel vervalste documenten circuleren in Bangladesh.

Ten derde haalde u aan dat u in Griekenland over de nodige verblijfs- en arbeidspapieren beschikte. U kon echter geen werk vinden in Griekenland en dit zou één van de redenen zijn dat u naar België was gekomen (gehoorverslag CGVS p. 3). Hieruit blijkt dan ook dat uw asielaanvraag in België eerder gestoeld werd op economische gronden dan op een nood aan bescherming wegens een gegronde vrees voor vervolging.

Ten vierde haalde u aan dat u voor uw leven diende te vrezen daar u in Bangladesh bedreigd werd door drugshandelaars. Gezien uw tegenstrijdige verklaringen kan hier maar weinig geloof aan worden gehecht. Zo gaf u aan dat u pas van N. hoorde op de dag dat R. vermoord werd en u werkte twee tot twee en een halve maand samen met R. toen u de inhoud van de pakjes zag (gehoorverslag CGVS p. 6). Voor de DVZ, bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS, verklaarde u echter duidelijk dat R. u voorstelde om voor N. te werken, voor jullie daadwerkelijk voor N. begonnen te werken en bovendien zou u al vier en een halve maand gewerkt hebben vooraleer u de inhoud van de pakjes zag (gehoorverslag CGVS p. 7, CGVS vragenlijst punt 3.5). Deze duidelijk tegenstrijdigheden wijzen er dan ook op dat uw relaas ongeloofwaardig is. Bij confrontatie met deze tegenstrijdigheden herhaalde u enkel uw antwoorden zonder enige verklaring te geven voor de tegenstrijdigheid zelf.

Ten vijfde haalde u aan dat u wegens uw probleem met de drugshandelaars nu gezocht werd door de politie. Uw verklaringen hieromtrent waren echter uiterst vaag en onsamenhangend zodat ook aan dit element geen geloof kan worden gehecht. Op de vraag of er ooit een aanklacht, arrestatiebevel, enz. tegen u zou hebben bestaan, gaf u een uiterst merkwaardig antwoord. U beweerde niet zeker te zijn of er een zaak tegen u was, maar u wist dat er een zaak tegen u was (gehoorverslag CGVS p. 5). U gevraagd om een verduidelijking beweerde dat er een moordzaak zou bestaan tegen u, maar u

zou nooit enig document gezien hebben. U wist eigenlijk niets zeker, u had enkel vernomen dat de politie u zou zoeken. U had geen enkele zekerheid of u nu al dan niet voor moord gezocht zou worden in Bangladesh. Hoewel dit zich al bijna tien jaar geleden afspeelde ondernam u sindsdien geen enkele stap om zekerheid te bekomen, laat staan om de juridische documenten onder ogen te krijgen. Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan uw bewering gezocht te worden door de politie in Bangladesh

Ten zesde kan er geen geloof worden gehecht aan uw beschrijving van uw vluchtroute tussen Griekenland en België. U beweerde via een Bengaalse smokkelaar een Grieks paspoort met uw identiteitsgegevens verkregen en gebruikt te hebben voor uw reis. Voor de DVZ was uw beschrijving van hetzelfde paspoort echter volledig anders. U beweerde het paspoort via een Pakistaanse smokkelaar verkregen te hebben, en het ging om een Bengaals paspoort op een andere naam (gehoorverslag CGVS p. 4, 5, DVZ verklaring punt 34). U hebt dus uw relaas niet aannemelijk kunnen maken en evenmin uw beweerde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker stelt enkel een “beroep tot nietigverklaring” in. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

2.2. Verzoeker is het niet eens met in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. Verzoeker blijft bij zijn verklaring dat hij wel degelijk nooit over Bengalese identiteitsdocumenten heeft kunnen beschikken en stelt dat het Commissariaat-generaal ten onrechte het tegendeel beweert, gezien hij niet precies kon zeggen wat een Rohingya juist is. Tijdens zijn verhoor bij DVZ was verzoeker helemaal in de war en wist hij niet wat van hem werd verwacht. Verzoeker durfde geen enkele stap te ondernemen om zekerheid te bekomen omtrent zijn vervolging of om de juridische documenten onder ogen te krijgen.

3.2. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker bevestigt ter terechtzitting dat hij niet betwist van Bengalese nationaliteit te zijn. Verzoeker legt enkel een rijbewijs

voor dat door Bengalen in Griekenland werd gefabriceerd (gehoor p. 4). Het vrijwillig aanmaken en gebruiken van valse documenten ondergraaft op fundamentele wijze verzoekers algehele geloofwaardigheid en dit van zijn asielrelaas. Derhalve schiet verzoeker op ernstige wijze tekort in zijn medewerkingsplicht en vormt het ontbreken van enig werkelijk identiteitsbewijs.

Daar waar een kandidaat-vluchteling die geen identiteitsdocumenten neerlegt, zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze dient te blijken uit zijn verklaringen, stelt de Raad vast dat verzoeker meerdere identiteiten aanneemt, met name laat hij zijn rijbewijs opmaken op naam van Shoh., terwijl verzoeker ondertekent met zowel Shas. (verklaring inzake de tolk, ontvangstbewijs documenten) als Shah. (verklaring in het kader van de Dublinverordening, verklaring betreffende de woonstkeuze, verklaring DVZ). Aangezien verzoeker bezwaarlijk meerdere, gelijkaardige namen kan bezitten, licht hij niet toe waarom hij valse identiteiten aanmeet.

3.3. Dat verzoeker in de war was tijdens zijn verhoor bij DVZ wordt niet geadstrueerd en blijkt evenmin uit het administratief dossier. Verzoeker kreeg bovendien de gelegenheid bijkomende opmerkingen te maken maar heeft naar aanleiding van het verhoor bij DVZ geen enkele opmerking gemaakt. Pas in het verzoekschrift wordt voor het eerst een opmerking gemaakt. Verzoeker licht bovendien niet toe bij welke concrete elementen hij in de war zou zijn geweest en wat dan wel de impact hiervan was. Zijn opmerking in het verzoekschrift is dus niet enkel laattijdig maar bovendien niet op concrete wijze gemotiveerd, noch feitelijk gegrond.

3.4. Verzoeker onderneemt in dit verzoekschrift geen ernstige poging om de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen te weerleggen noch brengt hij thans argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses (*"Verzoeker durfde geen enkele stap te ondernemen om zekerheid te bekomen omtrent zijn vervolging of om de juridische documenten onder ogen te krijgen."*), maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.6. In het verzoekschrift vraagt verzoeker geen toekenning van subsidiaire bescherming. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van zijn asielaanvraag zijn er ook geen elementen die erop wijzen dat verzoeker in geval van terugkeer naar Bangladesh een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.7. Verzoeker stelde een "beroep tot nietigverklaring" in. De Raad stelt vast dat gelet op wat voorafgaat de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu hij niet aantoont dat de gegrondheid van zijn asielmotieven onvoldoende werd onderzocht noch zelf ook maar enigszins elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

3.8. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig september tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK